

нека той даде едното, защото е виноватъ, нека азъ дамъ другото, защото съмъ отецъ, и съ това щъ задоволя правосъдіето си и любовтъ си; съ това щъ опазъ закона си, и сына си; съ това щъ самъ и справедливъ сѣди, и чюдолубивъ отецъ: тѣй е станало, слышательіе. Тѣка трѣбвалоу дѣѣ очи, нъ отъ едната страна, за да сѣ испълни законътъ, и да сѣ накаже вината, отъ друга, за да опази сѣдіята отецъ любовтъ си, а престѣпникътъ сынъ свѣтлинѣтъ си, сѣ намѣрилъ единъ среденъ предѣлъ, тоизи: да даде едното бащата, а другото сынътъ. Това ѣ единъ израденъ примѣръ междѣ сичкыты исторіи, примѣръ на едно крайне и царско правосъдіе, и отеческо снисхожденіе; нъ това ѣ примѣръ челоуѣческый, който не стига да сѣ сравни съ онзи, който ѣ извършилъ ѣдинъ праведенъ, и съременно благоустроеиъ Богъ.

Божіе рѣшеніе ѣ было отъ първенъ, и отъ начало внѣтрѣ въ сладостнѣа рай написано на дървото на познаніето, че който бы ѣахъ отъ него, и престѣпилъ бы Божіатъ заповѣдь, да сѣ предаде тѣтакси на смърть: „въ ѣнъ же ѣще дѣнь снѣсте ѡ негѡ, смѣртію оумрете.“(1) Ный въ лицето на праотца Адама престѣпихъмы: во Адамѣ вси согрѣшиша;“ сѣгрѣшихъмы съ протеческѣа, и още съ произволныа грѣхъ, тѣй цѣто всичкы смы подчинени на Божіата клѣтва, всички достойни за вѣчната мѣка. Прочее трѣбваше, или да пріемемъ приличното наказаніе, да изгубимъ и ный като дѣтѣ си очи, двата живота, цѣо гы имахъмы, тѣлесніатъ, и дѣшевніатъ чрезъ мѣката; или да сѣ намѣри средство на исцѣленіето. Нъ какво средство, когато дѣагѣтъ ни къмъ Бога ѣ бескраенъ? Яко да бы были дошли, като Моисеа, или като другоу нѣкогоу отъ Пророциты, тысящи челоуѣци: ако да сѣ бы къпѣзли тысящи Ангели за да умрѣтъ, та да заплатѣтъ за насъ на Божіето правосъдіе, кръвѣта, коаѣо цѣахъ пролѣ сичкыты онѣзи Ангели, не бы могла да стигне; като кръвѣ на твари, та бы была отъ ограничена, недостатъчна, и малка цѣна, до гдѣто нашѣтъ къмъ Бога дѣагѣ ѣ бескраенъ: „Подобаше прѣчее, богословствѣва свѣтый Проклѣ, ѣзъ двѣхъ чемѣлибо ѣдиномѣ испѣлнитисѣа: ѣли всѣмъ подѣти ѡ ѡсѣдѣніа смѣрти, понѣже вси согрѣшиша: ѣли же сицевѣѣ дѣтисѣа къ воздѣанію цѣнѣ, каѣ бы достѣточнымъ была ѡ правдѣніе-

[1] Быт. гл. 2. ст. 17.